

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt VIII C 2666/15 oddalił powództwo M. K. przeciwko J. G. (1) o eksmisję i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 137zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach:

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi w sprawie II 1 Co 1215/13 przysądził na rzecz J. G. (1) prawo własności nieruchomości położonej w J. przy ulicy (...). Następnie Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zawiadomił o dokonaniu wpisu w księdze wieczystej (...) poprzez wpisanie J. G. (1) jako właściciela nieruchomości położonej w J. przy ulicy (...) w miejsce M. K.. Powyższego wpisu dokonano na podstawie postanowienia z dnia 3 lipca 2014 r. wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi w sprawie II 1 Co 1215/13 o przysądzeniu własności. Postanowieniem z dnia 12 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił apelację M. K. od postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 6 lipca 2015 r., którym utrzymano w mocy wpis, którym w dziale II księgi wieczystej (...) J. G. (2) został wpisany jako właściciel nieruchomości w miejsce powódki. Pismem z dnia 19 maja 2015 r. J. G. (2) wniósł o wymeldowanie M. K. z pobytu stałego z nieruchomości położonej w J. przy ulicy (...). Decyzją Wójta Gminy A. z dnia 29 października 2015 r. M. K. została wymeldowana z pobytu stałego z tej nieruchomości. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty i ich kserokopie, stosując w tym względzie art. 308 k.p.c.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji przyjął, że zgodnie z przepisem art. 222 § 1 k.c. właściciel może żądać od osoby, która faktycznie włada jego rzeczą, ażeby rzecz mu została wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania lokalem. Natomiast powódce M. K. nie przysługuje roszczenie windykacyjne dotyczące nieruchomości położonej w J. przy ulicy (...), gdyż utraciła do niej prawo własności. Postanowieniem z dnia 3 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi -Widzewa w Łodzi w sprawie II 1 Co 1215/13 przysądził na rzecz J. G. (1) prawo własności tej nieruchomości. Powyższe postanowienie uprawomocniło się i było podstawą zmiany w księdze wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając powódkę, jako stronę przegrywającą w całości, obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego kosztów procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego (§ 9 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U. z 2002r., Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) w wysokości 120 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka zaskarżając wyrok w całości. Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie eksmisji pozwanego. Wyrokowi zarzuciła, że jest niesprawiedliwy, bo nie uwzględnia jej praw do przedmiotowej nieruchomości, którą co prawda sprzedano na licytacji publicznej pozwanemu, ale powódka ma szereg zastrzeżeń do przebiegu samego przetargu i orzeczenia w przedmiocie przysądzenia własności nieruchomości, poza tym nie akceptuje działań podjętych na terenie tej nieruchomości przez pozwanego, kwestionuje także podpis sędziego Bartosza Lewandowskiego pod postanowieniem o przysądzeniu własności w sprawie II Co 1 1215/13. Zaskarżyła te czynności w sprawach II Ca 1954/15 i III Ca 814/16 o wznowienie postępowania w sprawie I Ns 394/06 w zakresie pkt 2, bo - jak stwierdziła - przedmiotowa nieruchomość została wyłudzona.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Odpowiedź na apelację interwenienta ubocznego Gminy A. została zwrócona zarządzeniem z dnia 17 marca 2016r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Powódka nie wskazuje obrazy jakich przepisów prawa procesowego czy materialnego dopuścił się Sąd I instancji. Jej wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu został prawomocnie oddalony. Skarżąca nie ma jednak obowiązku składać apelacji za pośrednictwem fachowego pełnomocnika. Z obszernych wywodów apelacji i dalszych pism precyzujących zarzuty M. K. do wyroku Sądu I instancji jasno wynika, że kwestionuje ustalenia faktyczne polegające na przyjęciu, że utraciła tytuł prawny do przedmiotowej nieruchomości i że pozwany skutecznie nabył uprawnienie do władania tą nieruchomością. Nie wskazuje jednak żadnych dowodów na tę okoliczność. Powoływanie się na złożenie skarg o ponowne wszczęcie postępowań w sprawach, które doprowadziły do pozbawienia jej tytułu własności do nieruchomości położonej w J., przy ul. (...), nie jest skuteczne, bo w obu tych sprawach III Ca 1954/15 i III Ca 394/16 skargi powódki zostały zwrócone, wobec tego postanowieniem z dnia 20 maja 2016r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił jej wniosek o zawieszenie postępowania apelacyjnego do czasu zakończenia się postępowań w tych sprawach.

Zarzuty skarżącej wskazują, iż podnosi naruszenie z art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie z którym sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego uznania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, czyli z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności. Nie doszło jednak do naruszenia przez Sąd I instancji żadnej z zasad oceny materiału dowodowego. Sąd I instancji zasadnie przyjął, że powódce nie przysługuje skuteczne wobec pozwanego prawo do posiadania przedmiotowej nieruchomości, bo utraciła do niej tytuł własności na podstawie postanowienia Sądu wydanego w sprawie II 1 Co 1215/13 o przysądzeniu na rzecz J. G. (1) prawa własności nieruchomości położonej w J. przy ul. (...). Na jego podstawie dokonano wpisu pozwanego jako właściciela w dziale II księgi wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości, apelacja powódki co do tego wpisu została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 listopada 2015r. wydanym w sprawie III Ca 1384/15. Oba te orzeczenia są prawomocne. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również wszystkie inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Z tego jasno wynika, że powódka utraciła tytuł własności do przedmiotowej nieruchomości, nie ma więc legitymacji czynnej do wystąpienia z żądaniem windykacyjnym na podstawie art. 222 § 1 k.c., więc powództwo podlegało oddaleniu, co słusznie uczynił Sąd Rejonowy. Sąd Okręgowy przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz rozważania prawne. Sama skarżąca w apelacji nie zaprzecza, że nastąpiło przysądzenie własności przedmiotowej nieruchomości na rzecz pozwanego i apelacja co do wpisania go do księgi wieczystej jako właściciela została oddalona, natomiast nie zgadza się z tym rozstrzygnięciem. Nie oznacza to jeszcze, że ustalenia faktyczne dokonane zostały nieprawidłowo. Sąd I instancji nie miał możliwości dokonania odmiennych ustaleń co do braku tytułu własności po stronie powódki z uwagi na treść powołanego wyżej art. 365 § 1 k.p.c. i nie zmienia tego okoliczność, że powódka w różnych wnioskach i skargach kierowanych zarówno do sądu jaki i prokuratury kwestionuje prawidłowość postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości na rzecz pozwanego. Dopóki jednak nie doprowadzi do uchylenia czy zmiany tego rozstrzygnięcia, to nie wykaże swojego tytułu własności do przedmiotowej nieruchomości i nie będzie miała legitymacji czynnej do żądania eksmisji pozwanego z tej nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację oddalono.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Koszty zasądzone na rzecz pozwanego to wynagrodzenie jego pełnomocnika wynoszące 60 zł zgodnie z § 9 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015, poz. 1801).

Postępowanie o udzielenie powódce zabezpieczenia powództwa zostało umorzone na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., gdyż rozstrzygnięcie w tym przedmiocie stało się zbędne z uwagi na rozpoznanie apelacji.